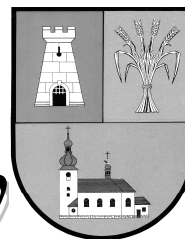

Radimské novin(k)y

Radim, Studeňany, Tužín, Lháň, Podhájí, Žabík a Krchov

prosinec 2007

č. 9/2007

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2008 přeji RN a OÚ Radim

Rýsuje se dotace skoro milionu korun

Takřka milion korun by mohla obec Radim získat příští rok z programu Obnovy venkova. Projekt s názvem Upravená obec – zlepšení podmínek pro život se bude příští rok snažit získat podporu i u těch „nahore“. O tom, kolik peněz obec dostane se rozhodne v dubnu v příštím roce.

Pokud projekt tedy v dubnu dostane zelenou, měly by peníze směřovat na opravu chodníku vedoucího od hřbitova k farské zahradě – místo dlaždic bude použita zámková dlažba (peníze na vybudování nového chodníku nelze z tohoto programu získat). Významná částka by měla také zlepšit veřejné prostranství na Tužíně v podobě zpevnění a odvodnění plochy pro odstavení kol, zakoupení stojanu na kola, vytvoření odpočinkové zóny s lavičkami a odpadkovými koši a nákup techniky na úpravu této zeleně.

Odhadované náklady: 400m chodníku = 495 000 Kč / 6 ks laviček = 60 000 Kč / parkové úpravy (nákup a výsadba rostlin) = 220 000 Kč / povrchové odvodňovací zařízení = 60 000 Kč / zpevněná plocha = 100 000 Kč / nákup křovinořezu = 20 000 Kč. Celkové náklady činí tedy 955 000 Kč včetně DPH.

Anketa Radimských novinek – řešení jednotlivých problémů

Informovanost občanů o práci OÚ

Povinností Obecního úřadu je snaha co nejlépe informovat své občany o práci, kterou pro ně a rozvoj vesnice dělá. Může k tomu využít mnoho prostředků. OÚ Radim k tomu konkrétně může využít místní rozhlas, úřední desku, Radimské novinky a nově i webové stránky.

Místní rozhlas prošel před pár lety nákladnou rekonstrukcí a dodnes se na něm vyskytují problémy, které se snaží dodavatelská firma se střídavými úspěchy vyřešit. Myslím si, že na vrub OÚ lze připsat jeho špatnou vytiženost. Informací a zpráv, které z lampiónů za poslední rok vyšly, je jako šafránu na podhájské louce, bohužel.

Na úřední desce u Obecního úřadu si lze přečíst různé vyhlášky či zprávy zaslané úřady týkající se obce Radim. K neprospěch informovanosti občanů Studeňan a Tužína je, že úřední deska se nachází jen v Radimi. Toto by mělo být alespoň zčásti kompenzováno možnostmi přečíst si tyto dokumenty na webových stránkách v sekci úřední deska.

Pokračování na str. 4

Půlnoční mše od 21:00

Letošní rok nebude výjimkou, a tak můžete i letos po štědrovečerní večeři zavítat do kostela sv. Jiří na půlnoční mši, která, ač to neodpovídá názvu, začíná ve 21:00.

Přijďte popřát i Vy svým spoluobčanům veselé a šťastné Vánoce.

Blahopřání

Náš milý pan doktor MUDr. Vladimír Klos oslavuje životní jubileum. Při této příležitosti mu děkujeme za příkladnou lékařskou péči, laskavý přístup, trpělivost a porozumění pro všechny. Do dalších let mu přejeme zdraví, optimismus a pohodu.

Vděční pacienti z Radimi a okolí

Výsadba alejí, mezí a remízů

Venkov, to jsou pole, lesy a malé vesničky v nich krásně posazené. Za posledních padesát let venkov v mnohém utrpěl. Z polí zmizely meze a remízky, na vesnicích vyrostla družstevní monstra a čas již na vsích také neplyne tou svojí klidnou rychlostí.

Rád bych, kdybychom se nejen o Vánocích na chvíli zastavili, podívali se kolem sebe a uvědomili si, že jsem to z velké míry my, kteří utvářejí tuto krajinu. Sice asi nic nezmůžeme se zaoranými mezemi či remízky, ty by tam asi měli vrátit ti, co je vyorali, ale kdo říká, že nemůžeme vysázet kolem cest aleje stromů, které by mohly třeba nést jména místních rodin. A že těch rodin tady je!

Jedním z mých návrhů na rozpočet na rok 2008 je, aby se třeba při příležitosti 450 let od první zmínky o Studeňanech vysadila alej stromů, která by tento rok připomínala.

Pokud se tento nápad někomu líbí, tak budu rád, když se k této mé aktivitě připojíte a stane se tak z ní NAŠE aktivita, nerad bych, aby tato myšlenka vyšuměla do ztracena.

Cesty a silnice ...směr Tužín...

Cesty a silnice, od nepaměti sloužily lidem a sloužit budou. I dnes je předpokladem k ekonomickému rozvoji města či vesnice dobrá dopravní dostupnost. Ale nemyslím si, že by to bylo předpokladem i k rozvoji života obce, spíše naopak, ale o tom dnes psát nebudu.

Tužín by se mohl svojí dopravní dostupností řadit mezi tzv. konce světa. Na počátku 20. století, kdy již byly přece jenom vyšší nároky na sjízdnost cest, tak sem žádná kloudná dopravní tepna nevedla, možná tak do lesa. A tak si místní koňselé z obecního zastupitelstva roku 1935 bouchli do stolu a řekli si dost a začali uvažovat o stavbě silnice. Problém nastal, když se měli rozhodnout, kam že ta cesta z Tužína vlastně povede, když se nacházejí vlastně na konci toho světa. Padly dva návrhy. Povede buď na Zboží nebo ke Zboží. Více příznivců měl první návrh, aby vedla na Zboží, ale proti této variantě se postavil sám starosta Jan Svoboda. Podání žádosti prodlužoval a prodlužoval, až se stalo, že ze stavby sešlo, i když peníze v pokladně na tuto akci byly. A tak místním nezbyvalo, než nadále jezdit strouhou k hořenímu mlýnu.

Po druhé světové válce se staré plány oprášily a začalo se opět jednat. Roku 1955 se podařilo předsedovi MNV Václavu Ducháčkovi získat podporu u ONV Jičín k výstavbě silnice. Přispěla k tomu i skutečnost, že tehdejší samostatný okres Nová Paka vybudoval ze Zboží silnici na hranici katastru obce Tužín = hranice tehdejšího okresu Jičín. A tak se neotálelo, že když je konečně ta shoda, a začalo se s vyměřováním, úpravami terénu a částečným zpevněním, ne však v celé délce. ONV neváhal a na práce nasadil i buldozer, avšak jako na potvoru deštivé počasí jeho práci znemožňovalo. U bývalé hráze u č.p. 2 se dokonce s ním utrhla zem a on se propadl do značné hloubky. Jeho vytažení možná stálo více úsilí lidí a těžké techniky, než celá stavba silnice. U č.p. 1 musela být skála narušena trhavinou a potok musel být kvůli stavbě silnice převeden do jiného koryta. V příštím roce pokračovaly práce na úseku od mlýna do lesa. Ale kdo by si myslel, že se to tu dělníky jen hemžilo, tak se spletl, bylo jich jak šafránu. Písek a šterk se rozvážel pomocí vozíků po kolejnicích. A přišel revoluční rok 1957. Zakládalo se JZD a práce na silnici se dočista zastavila. Až po pár letech, v roce 1962, byla vybudována silnice z „malého kopečka“, ale jen k Tužínu v délce šesti set metrů.

Obec Tužín, která nabyla samostatnosti roku 1881 se z ní netěšila dlouho. V roce 1964 byla přiřazena ke střediskové obci Radim. Roku 1967 komise z ONV Jičín přešetřila důležitost silnice a usnesla se, že by to byla bezvýznamná silnice a náklady by neodpovídaly jejímu využití. Navrhla tedy MNV Radim, aby se zpevnil pouze úsek od mostu k č.p. 2, což se postupně realizovalo. Dál k lesu zůstal úsek travnatý, v lese podmáčený a tím i nesjízdný.

Posledních 20 let můžeme hodnotit vcelku kladně, tedy pokud se zaměříme na dopravní infrastrukturu. V roce 1986 byla vyasfaltovaná část až na náves. Tři roky poté, v „sametovém“ roce 1989, pracovníci Státních lesů upravili i úsek k hořenímu mlýnu (to aby se tu jezdilo mlynáři asi jako po sametu – pozn. redakce). Již roku 1981 byla zrušena a zavezena zeminou cesta na „velký kopeček“ (za pár let by mělo dojít k její obnově, jak protřelý tehdy krok – pozn. redakce). Kvůli tomuto kroku musela být rozšířena vozovka směrem z Tužína na Podhájí. V roce 1990 byl vyasfaltován úsek od požární zbrojnice k č.p. 6 na Podhájí. Pět let poté byl opraven asfaltový povrch od Rejfkových do části Krchov. Léta Páně 1997 též od rybníka na Podhájí a konečně v roce 2003 úsek od návsi až č.p. 5 ke Glosovým.

Řada úseků však na úpravy stále čeká a již hotové úseky si vyžadují nezbytné opravy.

102 hodin Perly z Krkonošských strání a Draka od Třívrché borovice v drenážní trubce o průměru 20 cm

napsal myslivec Jiří Vik

Myslivost provozuji od roku 1975, kdy jsem v dubnu složil zkoušku z myslivosti. Za toto 30leté období jsem při této činnosti prožil mnoho krásných, ale také smutných, pro mě samotného, tragických zážitků. Můj první pes byl pořízen v roce 1980 a byl to český fousek, se kterým jsem v roce 1981 absolvoval PZ v I. c. a ten se dožil 11 let. V roce 1989 v únoru si pořizuji první štěně malého plemene, fenku jagdteriéra jménem Dyta „Baldecký les“ od pana Lukáška z Vysočiny. S touto hrubosrstou fenečkou absolvuji v roce 1990 ZV I. c., NL II.c., PZ I.c. a v roce 1991 ZH II.c. Ještě v roce 1990 byla uchovněna a dala mi tři vrhy štěnat. Byla to fenka výborných loveckých vlastností. Hlasitá, vytrvalá a ostrá jako břitva. Ulovili jsme díky její nekompromisní práci v norách a kanálech 14 lišek po dobu její 9leté životní dráhy a dohledali ne jeden kus černé a srnčí zvěře.

O některých úspěších se chci zmínit. Data si již nepamatuji a přesné záznamy jsem si nevedl, ale to není podstatné. V naší honitbě máme dost různých zatrubněných propustí z příkopů do různých svodnic a potoků. Jeden takový kanál je na Špici za obcí Dřevěnice. Po obnově obeznávám jednu až dvě zatahující lišky do tohoto kanálu, stopy jsou špatně čitelné, protože silniční pluh hodil sníh do příkopu. Odpoledne v 15 hodin po práci se scházíme čtyři členové MS a já v 15:30 pouštím do tohoto kanálu poprvé svoji ani ne dvouletou Dytu. Betonová propust z trubek o průměru 30 cm je dlouhá cca 200 m. Sám stojím u vpusti a dole u potoka stojí mí tři kolegové. Asi po deseti minutách padá první výstřel, lišku ani nevidím. Vzápětí vidím, jak druhá liška skáče přes potok a po výstřelech zůstává ležet na louce za potokem. Dytu nikde nevidím. Asi po třech minutách padají další výstřely a vidím ležet další lišku na louce za potokem. Výřad je nad očekávání vysoký. Místo jedné až dvou lišek jsou na onom světě dvě lišky a dva lišáci. Akce i s cestou na místo lovu trvala 30 minut. Radost byla veliká. Dytuna měla jen pár šrámů, nic roztrženého. Další její norování v případě nor nebo kanálů obsazených liškou netrvalo déle než půl hodiny.

Horší to bylo, když narazila na jezevce. Tříkrát měla úplně svlečenou spodní čelist. Nebylo na čelisti k čemu přišívat. Po čtyřech letech začala rozlišovat lišku a jezevce. Když byla v noře liška a nemohla s ní hnout, vyšla ven a zkoušela to buď jiným vsukem nebo zase do toho samého, ale nenechala se nikdy chytit a uvázat na vodítko, dokud lišku nevyhnala. Po čtyřech letech, když padla na jezevce, bylo vidět podle šrámů, že ho zkoušela, ale po zavolání ke mně přišla a nechala se uvázat. Já jsem ji v těchto případech do nory či kanálu nepouštěl.

Jednou, už nevím přesně, ve kterém roce to bylo, asi zima 1995-1996, obcházíme s mým synem Tomášem nory a kanály po obnově. Jsme od 9 hodin venku. Nikde žádné stopy, ještě nám zbývají poslední nory v obecním lese v Železnici nad Menclovou studánkou. Jdeme po Zelené cestě, okruhem do svahu nad nory. Ze svahu směrem od Hřebene přicházíme na stopu lišky, která směřuje do míst, kde jsou nory. Je 12:30. „Jedna tam jistě je“, povídám, když docházíme okruh. Ani nesháním další střelce, protože by to trvalo nejméně hodinu a jsme od rána venku a žaludek se hlásí o svoje. V té době nemáme mobilní telefony. Rozestavujeme se sami nad nory tak, abychom pokryli celý prostor nor a mohli dobře střílet. Pouštím Dytu, přesně ví, o co jde a vsouká se do nory, kde je to nejméně ošlapáno. Pozorně čekáme na škodnou. Ani ne po 10 minutách mě překvapí výstřel, podívám se vlevo a vidím lišku, jak se sune ze svahu. Tomáš si pěkně střelil. V tichosti beze slova stojíme dál. Asi po dalších 10 minutách vychází Dyta z jiného vsuku než liška. Oklepe se, rozhlédne, kde stojíme a opět vniká do nor vsukem, ze kterého vyšla. Čekáme dál. Ubíhá další půlhodina a je nám pěkná zima. Po 45 minutách slézám k vsukům, abych zjistil, jestli uslyším fenu někde hlásit. Není slyšet vůbec nic. To už se s Tomášem, který stojí na svém místě, bavíme nahlas. Zima se stupňuje, i Tomáš přichází ke mně a čekáme, ze kterého vsuku Dyta vyleze, abychom ji chytli, aby náhodou nešla opět dovnitř. Hlad a zima sílí a v lese se začíná šefit. Dyta stále nepřichází. V těchto norách jsem v únoru 1995 přišel o Lenku z Krkonošských strání. Bylo jí 3,5 roku, kdy jsme podobně lišku střelili, ale Lenka se ani z nor nepřišla podívat a už jsme ji nikdy neviděli. Byl to první pes, o kterého jsem v norování přišel. Kopat se v těchto norách nedá, vespuď jsou prý čedičové žíly. To mi říkal ještě můj otec, když žil, že tam zůstal nějaký pes a že se pokoušeli kopat, ale že to museli vzdát právě kvůli těm kamenům.

O tom jak to skončilo s Dytou, jestli vylezla či zůstala v noře jako Lenka a další příběhy sepsané myslivcem Jirkou Vikem se budete moci dočíst v dalším vydání RN.

Pokračování ze str. 1

Dalším zdrojem informací jsou Radimské novinky. Co říci? Většina článků vychází z informací, které si sám najdu. Chtěl bych poděkovat kronikáři Miroslavu Říhovi za informace ohledně historie Tužína, ale tím můj výčet končí. Mým cílem, když jsem začal psát tyto noviny, byla představa, že se do tvorby RN zapojí i další obyvatelé. Utopistická to myšlenka. Až na pár článků od pana Šimka jsem se za celý rok nedostal ani jediný. A jaké jsou reakce na RN? Pokud mě někdo osloví ohledně RN, tak je to v 99% z důvodu, že jsem napsal nějaký překlep, chybu a tak. Tím nechci říci, aby mě někdo plácal po ramenech a nějak mě chlácholil, budu mnohem raději, když přispěje nějakým názorem, článkem či postřehem týkajícím se Radimi. Ale ze zkušeností za poslední rok si jsem jistý, že se stejně tak nestane. Poslední dobou mám stále častěji chuť s vydáváním RN skončit (předat by nebylo komu).

Nově zřízené stránky obce Radim do dnešního dne zaznamenalo 565 návštěv. Příspěvků v diskusi je 49 (3/4 jsou mé příspěvky). Tyto stránky se budou i nadále postupně vyvíjet takovým směrem, aby návštěvník jak z řad občanů či turistů na nich našel potřebné informace.

Pokud to tedy shrnu, myslím, že pokud se občan chce dozvědět více informací týkajících se práce Obecního úřadu, tak si je najde, pokud někdo čeká, že je dostane až „pod nos“, tak to bude déle trvat. Vše záleží, jak je pro koho rozvoj obce důležitý.

Popelnice na psí exkrementy a otázka „Kam s ním?“

Tento problém jsem navrhoval na Obecním úřadě vyřešit zakoupením popelnic na psí exkrementy, které by byly rozmístěny po obci. Zde by nastal problém, kam by se vyvážel tento odpad a zároveň, kdo by ho vyvážel. Technické služby města Jičína tuto službu nenabízejí a zaměstnat kvůli tomu člověka by bylo neefektivní.

Dále jsem navrhnul, aby se při placení poplatků za psy rozdávaly majitelům speciální sáčky na exkrementy, které by se pak mohly vyhodit do komunálního odpadu. Tento způsob se budu snažit prosadit a pro obec Radim zajistit firmu, která by tyto sáčky dodávala.

Chtěl bych ale především říci, že vždy bude záležet především na vychovanosti majitelů psů, jak s daným problémem naloží.

Jsou v Radim vůbec zruční řemeslníci???

V Radimi žijí od svého narození a vím, že zde žije mnoho zručných montérů a koumáků. Mrzí mě, že až na 1 výjimku mě nikdo z nich neoslovil, abych ho zapsal do níže uvedeného seznamu. Možná to je tím, že zde nikdo nechce být zveřejněn, pokud tomu tedy tak opravdu je a já do konce ledna nedostanu žádný požadavek, tuto rubriku v příštím čísle již nenajdete, i když měl pan Raušer již několik „kšeftů“ na základě tohoto inzerátu.

Zlaté ručičky našich novodobých řemeslníků

Vše okolo antén, satelitů a počítačů Jaroslav Raušer Radim 23 604 748 329

Žádost mi můžete sdělit osobně nebo nechat na kousku papíru v obchodě v Radimi.

Příští číslo – neurčito !!!

V těchto novinách je možno zveřejnit nejen Vaše názory, které se týkají našich obcí, ale pokud zrovínka něco prodáváte, tak je tu i možnost inzerce zdarma. Pokud tedy budete mít jakýkoliv příspěvek, rádi ho zveřejníme – bez cenzury a nově i anonymně!!!

Redakce: Tomáš Myšík - ŠIK (e-mail: tomasmysik@seznam.cz nebo radimskenovinky@seznam.cz)

Počet výtisků: 160ks

Tisk a distribuce: OÚ Radim

***Výročí v našich vískách
v lednu a únoru***

Leden

Jaroslav Glos

Božena Koudelková

Jiří Koudelka

Únor

Anna Frýbová

Marie Glosová

***Přejeme pevné zdraví, hodně štěstí a
myšlenky plné optimismu...***

Obecní úřad Radim

Rubrika Inzeráty zrušena

Rubrika Inzeráty z důvodu dlouhodobého absolutního nezájmu místních obyvatel byla zrušena.

Na Štědrý den po pohádce v domově,

sejdeme se v hospodě,

Od půl devátý u šenku,

dostanete i pálenku.

Zapijeme to Mázem,

půjdeme domu s ránem.

Kdo nechce být sám,

může přijít k nám.

Veselé Vánoce a

šťastný nový rok

Vám přeje Karbanovi

a hospoda Růže